

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 182. Qualis intentio requiratur ad lucrandas Indulgentias.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

Leſſ. ſuprā, Archi-Epifcopo deberi potestatem altero tanto majorem, adeoque ubi Epifcopus potest 40., Archi-Epifcopum poſſe 80. dierum concedere. Cardinales, etiam non Epifcopi, poſſunt 100. dierum in ecclesiis fuorum titulorum, quia in hiſ habent epifcopalem jurisdictionem, Cap. Is qui, De majoratu & obed.

ſ. 9. Nuncius Apofolicus poſtest subditis 1322. ſuæ Nunciaturæ pro quoquę pio opere concedere 100. aut plurimum dierum Indulgencias, attamen ſemper minùs quam annum. Pro templo vel capella poſtest dare 7. annorum & 7. quadragenarum, id est, septies 40. dierum, pro illis, qui confeſſi communicārint & in eo loco de more orārint ad intentionem Ecclesiæ. Quod si concedat in duobus festis anni pro eodem loco, durabunt tantum ad triennium: ſi in uno feſto, ad ſeptennium tantum, ſicque exſpirabunt, niſi prorogentur, uti habetur n. 20. in facultatibus Nunciaturæ Colonensis 1. Oct. 1680. ab Inn. XI. confeſſis.

ſ. 10. Prælati Epifcopo inferiores, quamvis in cæteris habeant potestatem quaſi epifcopalem, non poſſunt jure ordinario concedere Indulgencias, cùm id nullibi concedatur: Multò minùs Parochi vel Confessarii, Bellarm. & Barbos. ſuprā contra Hoſt Ang. & alios. Cùm tamen confeſſio Indulgenciarum non sit actus Ordinis ſed jurisdictionis, Papa vel Epifcopus, etiamsi neclum Sacerdos, poſſet & Indulgencias concedere & confeſſionem delegare cuivis ſimplici Clerico, uti cum communi Leur. q. 139 & Viva a. 4.

Q. 182. Qualis intentio requiratur ad lucran- 1324. das Indulgencias. R. 1. Si concedens requirat opus

opus cum certa intentione, hæc expressè fieri debet, quia *concessio sub certa forma vel conditio ne, corruit, si conditio deficiat*, L. *Medius ff. De Condit.* Et ut aëtus valeant, conditiones im plendæ sunt in forma specifica, nempe quoad expressa in specie: hinc etiam communiter dicitur, quod in talibus non detur commutatio, sed debeat, per se loquendo, fieri quod expressum est: ideoque dicit *Bellegambe* in *Enchiridio De Jubilæo* p. 1. f. 2. q. 2. prærequiri cognitionem formalem intentionis illius, quam concedens habuit: Addit q. 4. intentionem illam reddi dubiam, si alia intentio admisceatur, quia quod opus pluribus finibus destinatur, eò, minus prodest singulis. His non obstantibus docent *Pasq. Sanctor. Boss. Viva* q. 8. a. 5. estque communis persuasio etiam apud Confessarios, si intentio orandi facienda sit pro certis necessitatibus in Bulla expressis, satis esse, si quis intendat orare ad intentionem Ecclesiæ.

1325. §. 2. Si concessa sit Indulgentia facienti opus secundum se, probabiliter docent *Mol. Pelлиз. Leand. Portel. Laym. Viva, Lugo, Gob. Busenb. Diana* p. 10. t. 17. R. 1. eum etiam ignorantem lucrari, qui opus ponit, uti præscriptum est, possunt enim Indulgentiæ applicari & prodesse ignorantibus, uti dicetur n. 1328. Et quisque habet intentionem saltem habitualem aut interpretativam obtinendi quidquid potest per omnia sua opera: Pro majoritate men securitate expedit manè expressè intentionem formare obtinendi per opera istius diei, quidquid per illa obtineri potest.

1326. §. 3. Si quis pro alio velit lucrari Indulgentiam, requiritur intentio lucrandi determinatè pro

pro illo: sufficit tamen intentio habitualis, id est, semel habita & non revocata, ad eum modum, quo à n. 205. dictum est de applicatione Missæ.

Q. 183. *Quid præterea notandum sit circa applicacionem satisfactionum vel Indulgenciarum pro alio.* R. seqq. §. 1. Quamvis fructus meriti non sit applicabilis alteri, cùm nemo per alium meretur, sed meritum sit ad gratiam & gloriam operantis; tamen fructus satisfactionis est alteri applicabilis, ut patet in Christo, qui pro nobis satisfecit: Hinc potest vivens etiam viventi transcribere satisfactiones suas: Estque probabilius, si adsint conditiones requisitæ, Deum semper acceptare ex promissione & quædam justitia, obligavit enim se ad hoc, ut charitas amplificaretur & omnes per ipsum essemus unum, *Lugo* d. 26. f. 1. *Arr.* d. 23. f. 1. *Rayn.* tom. 15. p. 2. f. 3. pu. 6. n. 12. Conditiones autem ex parte applicantis sunt, ut dum ponit opus, adsint enumerata n. 1307. item intentio, ut prospicit alteri. Ex parte autem illius, cui applicatur, requiritur remissio culpæ & status gratiæ, *Lugo* f. 2. & 3. *Arr.* f. 4. & 5.

§. 2. *Applicatio satisfactionis fieri potest absenti, ignorantibus, non petentibus,* *Diana* p. 5. t. 3. R.

134. *Lohn.* & alii: probabiliter etiam positivè nolenti, quia quamvis invito ordinariè non fiat beneficium, attamen fieri potest, utì absolute à censura &c. oppositum tamen ex dictis n. 58. videtur probabilius. Indulgencie nulli etiam defuncto applicari possunt, nisi Papa expressè concedat, utì colligetur ex dicendis num. 1348. docetque cum communi *Rayn.* n. 3. Alteri autem